

RZEWSKI Kazimierz 1905 – 1992

Kazimierz Rzewski, inżynier geodeta. Urodził się 19 września 1905 roku w Warszawie. W pracy społecznej miał za mistrza pierwszego swego szefa (1930. 1935) inż. Władysława Surmackiego (działacza Koła Inżynierów Mierniczych od 1918 r., później prezesa Polskiego Związku Zrzeszeń Mierniczych, a od 1938 r. wiceprezesa FIP). W latach 1935-1939 inż. Kazimierz Rzewski pracował w Biurze Pomiarów m.st. Warszawy i był działaczem ówczesnego magistrackiego związku zawodowego, a było to działanie trudne w warunkach, gdy uczucia dla ówczesnego prezydenta Warszawy S. Starzyńskiego były pełne zachwyty dla niego jako modernizatora stolicy, a krytyczne w walce o lepsze warunki pracy. Biuro Pomiarów słynęło ze wzorowej organizacji i było dobrą szkołą dla młodego technika. Praca z nim była przedmiotem dumy wyrażanej przez młodych techników noszeniem granatowej czapki z magistracką syrenką (której zresztą nie miał inż. Kazimierz Rzewski).

Zmobilizowany we wrześniu 1939 r., znalazł się jako oficer rezerwy w obozie jenieckim w Woldenbergu. W obozie tym działały dwa koła: inżynierów geodetów oraz mierniczych przysięgłych. Oba organizowały naukę zawodu i oczywiście oba opierały się na pracy społecznej zapaleńców, m.in. przy wykonywaniu pomocy naukowych do szkolenia geodezyjnego. Jeszcze ważniejsza była walka o godność człowieka. Po wyzwoleniu Kazimierz Rzewski wrócił pierwszym transportem do kraju i oddelegowany do prac związanych z reformą rolną włączył się na terenie woj. łódzkiego do tworzenia Związku Mierniczych RP, w którym to, we wspólnym działaniu z ośrodkiem warszawskim, doprowadzono do wypracowania założeń przyszłego statutu.

Ogólnopolski organizacyjny zjazd delegatów ZMRP odbył się w ruinach Warszawy w dniach 15 i 16 września 1945 r. i na tym zjeździe kol. Kazimierz Rzewski został wybrany sekretarzem generalnym, urzędującym honorowo od 16 września 1945 r. do 28 października 1946 r. Ustąpił miejsce kol. Olgierdowi Grodzkiemu, który reprezentując koło mierniczych przysięgłych miał zapewnić wiodącą rolę w Związku.

Wierny był paru kierunkom działania i nigdy ich nie zaniechał. Piśmiennictwo zawodowe było jego naczelną troską. Wydał Tablice logarytmiczne (1950) wielokrotnie wznawiane. Kolejno lub jednocześnie był członkiem kolegium redakcyjnego ZMRP (1945-1951), przewodniczącym lub członkiem Komisji Piśmiennictwa SGP (1951-1956), Komisji Szkolenia SGP (1956-1960), członkiem Rady Prasy Technicznej NOT (1952-1963), inspiratorem roli SGP w informacji naukowo-technicznej i ekonomicznej (1949-1973) oraz działaczem doradczych zespołów wydawniczych PPWK, IGIK i SGP. Ogłosił z tego tematu ponad 25 pozycji w formie artykułów Korzeniami wrósł w Oddział Warszawski SGP i tam wykształcił swe wzory działania. Był pierwszym prezesem Oddziału (1945-1951), obranym na zebraniu w pięknej scenerii wiosennej w mająteczku pod Grodziskiem, gdyż jeszcze nie było warunków do takich zebrań w Warszawie. Z oddaniem i nie szczędząc swego wolnego czasu pracował w wielu komisjach Zarządu Głównego: organizacyjnej (1951-1955) i rewizyjnej (1952-1961). Ze względu na prawość charakteru otaczaliśmy Go szacunkiem i zaufaniem. Dlatego też przewodniczył Sądowi Koleżeńskiemu i wiele lat był jego członkiem (1953-1970) Pozostał w pamięci jako

pomysłodawca i realizator utworzenia funduszu samopomocy koleżeńskiej, idei na trwałe związanej z działaniem SGP. Stałe zebrania, dyskusje, wypowiedzi(a słuchano Go z zainteresowaniem) zajmowały dzień po dniu. Na pewno zanika już typ działacza biorącego na siebie liczne obowiązki pracy społecznej i wykonującego je dobrze i z poczuciem odpowiedzialności, jak Kazimierz Rzewski, który jednocześnie był w latach 1953-1955 : przewodniczącym Sądu Koleżeńckiego Zarządu Głównego; przewodniczącym Komisji Piśmiennictwa Zarządu członkiem Komisji Organizacyjnej ZG; przewodniczącym Komisji Rewizyjnej Oddziału Warszawskiego; członkiem Rady Prasy Technicznej NOT.

Otrzymał w 1972 roku Złotą Honorową Odznakę SGP. W Olsztynie na XXIX Zjeździe SGP nadano inż. Kazimierzowi Rzewskiemu godność HONOROWEGO CZŁONKA SGP (1986).

Zmarł w 1992 roku w Warszawie.

Wacław KŁOPOCIŃSKI

/ Wspomnienie o inż. Kazimierzu Rzewskim Przegląd Geodezyjny nr 2/1994 s.IO/